

HILDE CREVITS INVESTEERT IN VERKEERSGETUIGEN

Een verhaal als preventie

Willy Kerremans: 'Je hebt maar één leven, wees er zuinig mee.' © Jef Boes

De Vlaamse minister van Mobiliteit, Hilde Crevits, trekt 200.000 euro uit om meer slachtoffers van het verkeer, of hun ouders, in de scholen te laten getuigen.

- Naar 150 schoolbezoeken per provincie
- Vzw Rondpunt coördineert
- Bewustzijn veilig rijgedrag moet omhoog

VAN ONZE REDACTRICE

VEERLE BEEL

BRUSSEL | Haar frank viel vorig jaar bij een bezoek aan een school in Poperinge: wat ze ook zei of ondernam, ze kreeg die speelplaats vol leerlingen niet stil. Na haar beklom een jongeman het podium die wel voor elkaar kreeg wat haar niet lukte. 'Hij stotterde, en al die leerlingen begonnen eerst te lachen. Maar het gelach stierf snel weg toen hij vertelde dat hij door een auto was aangereden en sindsdien met een beperking door het leven moest. Daardoor kon hij ook niet vlot meer spreken. Geen zucht kon je nog horen op dat plein. Ik begreep ineens dat dit het was: een persoonlijk verhaal raakt 17- en 18-jarigen veel meer dan welke andere vorm van verkeerspreven-

tie of sensibilisering ook.'

Hilde Crevits (CD&V), de Vlaamse minister van Mobiliteit, besloot daar en toen om ervoor te zorgen dat 'verkeersgetuigen' alle jongeren in heel Vlaanderen kunnen bereiken.

'Er bestaan al heel wat initiatieven terzake. In West-Vlaanderen en in Limburg hebben slachtoffers zich gegroepeerd om als verkeersgetuigen op te treden. Elders zijn het de Ouders van Overleden Kinderen die het voortouw nemen, of individuele nabestaanden. Allemaal goede initiatieven, maar die aanpak is te versnipperd. Samen met de vzw Rondpunt wil ik proberen het aanbod uit te breiden naar heel Vlaanderen.'

Ze trekt er dit schooljaar 200.000 euro voor uit: 140.000 euro voor de vzw Rondpunt, die het project gaat coördineren. En telkens 30.000 voor de verkeersgetuigen in West-Vlaanderen en Limburg. Astrid Rubbens van Rondpunt: 'Rondpunt wordt het aanspreekpunt voor scholen en slachtoffers en nabestaanden die willen getuigen. We gaan inzetten op perso-

En dan wordt de refter muisstil

Bijna acht jaar geleden verloor Willy Kerremans zijn jongste zoon, Bart. Hij was zeventien. De bestuurder die hem aanreed, pleegde vluchtmisdrijf en werd nooit gevonden.

WOLVERTEM | 'Toen Bart verongelukte, hebben wij besloten dat we hem geen twee keer gingen begraven. Eenmaal was al erg genoeg. En dus wou ik over hem blijven spreken. Dat kan gelukkig nog steeds bij familie en vrienden, ook bij de vrienden van Bart. Zijn beste vriend is deze zomer naar de Pyreneeën gefietst en terug. Voor hij naar huis reed, kwam hij eerst bij ons langs. Dat doet deugd.' 'Sinds drie, vier jaar ga ik er ook over getuigen op scholen, voor een publiek van jongeren die even oud zijn als Bart toen hij overleed. De eerste keer was ontzettend moeilijk. Ik begon ook toen al met een video van tien minuten over Bart, en over zijn ongeluk. Die beelden zijn best aangrijpend. Nu ik het al vaker heb gedaan, kan ik mijn emoties beter beheersen. Als ik het te moeilijk krijg, stop ik even of ik neem een slok van mijn glas water. De leerlingen zien dat, en ze begrijpen en ap-

preciëren het. Het is muisstil in zo'n refter.'

'Door dat persoonlijke verhaal, dat hen raakt, staan ze ook open voor een boodschap. Ik vertel ze dat ze voorzichtig moeten zijn op de weg. Vandaag zijn het nog zwakke weggebruikers, die kwetsbaar zijn, morgen zitten ze zelf achter het stuur.'

'Ik moedig ze aan om assertief te zijn: stap niet in een auto bij iemand die gedronken heeft. Je hebt maar één leven, wees er zuinig mee. Elke maand sterft een hele klas door verkeersongevallen: zorg dat je er niet bij bent. Achteraf zijn er die mij komen bedanken of die me hun eigen verhaal komen vertellen.' 'Op deze manier probeer ik zin te geven aan de dood van mijn kind. Het is niet gemakkelijk om zin te geven aan zo iets negatiefs. Maar op de een of andere manier geeft het mij toch energie. Mij en alle andere ouders die dit doen. Het verzacht de pijn een beetje.'

'Vroeger werd ik boos als iemand me zei dat de tijd alle wonden heelt. Nu begrijp ik dat. De pijn wordt een beetje zachter. Maar verdwijnen doet hij niet. Het is een sluimerende vulkaan, die soms ineens weer uitbarst.' (vbr)

neel dat de getuigen kan informeren, helpen en ondersteunen. Wij geloven sterk in de kracht van een getuigenis. Maar misschien zijn er slachtoffers of ouders die twijfelen of ze dit wel aankunnen. Of die opvang nodig hebben nadat hun getuigenis alle emoties weer heeft losgeweekt.'

Rijgedrag

Voor Crevits is het belangrijk dat Rondpunt een 'netwerk' van getuigen uitbouwt: 'Alleen als er een voldoende groot aanbod is, kun je een impact hebben op het rijgedrag van de Vlamingen. Ik heb dat zien gebeuren met het ecologische bewustzijn: dat is ook van de grond af opgebouwd. Ik krijg nu van bedrijven geen powerpoint meer binnen zonder dat er een ecologische voetafdruk bij zit. Maar over veilig rijgedrag van hun personeel zie ik niets. Zuinig rijden is standaard. Maar veilig rijden nog niet.'

Wil ze met dit project ook de be-

'Als het aanbod eenmaal groot genoeg is, hoop ik dat ook verenigingen en bedrijven vragende partij worden'

drijven bereiken? Crevits: 'Het eerste doel is nu de scholieren van 17 en 18 jaar. Net zoals voor West-Vlaanderen en Limburg engageren we ons om in de drie andere provincies 140 à 150 bezoeken per schooljaar te organiseren. En daarna, als het aanbod groot genoeg is, hoop ik inderdaad dat ook de verenigingen en de bedrijven vragende partij worden.'

Het aantal dodelijke slachtoffers op de weg is sinds 2000 fors gedaald, tot net onder de 1.000 per jaar voor het hele land, maar het cijfer blijft de jongste jaren stabiel. 'Té stabiel', zegt Crevits. 'Er is nog een grote mentaliteitsverandering nodig in Vlaanderen. Als je ziet hoeveel boetes voor snelheidsovertredingen er werden uitgeschreven bij de grote wegwerkzaamheden van deze zomer. Eén op de drie auto's reed er te snel.'

'En intussen lijkt er een soort gewenning opgetreden tegenover het zoveelste verkeersslachtoffer. Op mijn kabinet heb ik daarom de regel ingevoerd dat elk Belga-bericht over verkeersongevallen per mail naar iedereen wordt rondgestuurd. Er gaat haast geen dag voorbij zonder dat er zo'n bericht binnenkomt, en ik lees die altijd helemaal. Omdat ik niet wil dat het went.'

vzw Rondpunt: 03-205.74.80

ONLINE

www.rondpunt.be